

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Štefanka a členiek JUDr. Anny Petruľákovovej a JUDr. Ivany Izakovičovej v právnej veci žalobcu: **Mgr. P.P.**, nar. X., ul. S., L., zast. JUDr. P.E., advokátom, N., B. proti žalovanému: **Ing. P.N.**, nar. X. ul. X., L., zast. JUDr. P.M., advokátom, D., B., **o zaplatenie 42 421,83 eur a prísl.**, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 03.06.2010, č. k. 1 Cob 275/2009-561, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 03.06.2010, č. k. 1 Cob 275/2009-561 **m e n í** tak, že žalobu **z a m i e t a**.

Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy prvostupňového, odvolacieho a dovolacieho konania v sume 14 207,42 eur na účet jeho právneho zástupcu.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom rozsudok Okresného súdu Bratislava III zo dňa 20.07.2009, č. k. 23Cb/9/09-485 zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 42 421,83 eur s 10,17% ročným úrokom z omeškania od 01.04.2002 do zaplatenia. Ďalej žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi na účet právneho zástupcu náhradu trov prvostupňového i odvolacieho konania vo výške 12 459,66 eur.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia súd I. stupňa po vykonanom dokazovaní rozhodol tak, že žalobu žalobcu zamietol a zaviazal žalobcu na náhradu trov konania, ktoré vznikli žalovanému vo výške 7 573,92 eur na účet jeho právneho zástupcu.

Predmetom žaloby bol nárok žalobcu na vrátenie vkladu tichého spoločníka. Súd I. stupňa vychádzal z listiny zo dňa 19.05.2001 s názvom Zmluva o predaji časti podniku, o tichom spoločenstve a o budúcej spoločenskej zmluve o založení spol s r. o. podľa ust. § 476 a nasl., § 673 a nasl., § 289 a nasl. Obchodného zákonníka (ďalej len zmluva), v ktorej boli ako zmluvné strany uvedení ako predávajúci: podnikateľ Ing. P.N. – P., B. a kupujúci: tichý spoločník Mgr. P.P. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že podstatou a predmetom zmluvného vzťahu medzi účastníkmi bola snaha spoločne podnikáť, pričom žalobca chcel podnikáť i v oblasti tzv. kongresovej turistiky, teda v predmete činnosti, v ktorej podnikala spoločnosť G. Ltd., spol. s r. o., so sídlom v P., v ktorej bol žalobca spoločníkom. Žalovanému sa nepodarilo preukázať, že žalobca ako spoločník mal zákaz konkurencie podnikáť v rovnakom predmete činnosti, keďže takýto zákaz nevyplýval ani zo spoločenskej zmluvy spoločnosti G. Ltd., spol. s r. o. Súd však považoval zámer žalobcu podieľať sa na podnikaní iného právneho subjektu ako spoločnosti, v ktorej bol spoločníkom v ČR, v rovnakom predmete činnosti, za také správanie, ktoré napĺňa znaky zakázaného konkurenčného konania a ktoré vylučuje Obchodný zákonník SR, aj Obchodný zákonník ČR.

Základom sporu medzi účastníkmi bolo posúdenie prejavu vôle účastníkov v uvedenej zmluve a súd prvého stupňa dospel k záveru, že uvedená zmluva je zmluvou nepomenovanou podľa ust. § 51 Občianskeho zákonníka, pretože v čase jej uzatvárania neboli obaja účastníci podnikateľmi, preto nie je možné na túto zmluvu použiť ust. § 269 ods. 1 Obchodného zákonníka. Ďalej poukázal na to, že jednotlivé čiastkové zmluvy uvedené v predmetnej zmluve nie je možné chápať samostatne a jednotlivo. Všetky tieto zmluvy tvoria jeden celok nielen preto, že sa nachádzajú na jednej listine, ale vyplýva to z ich obsahu a významu. Plnenia podľa týchto zmlúv tvoria a vyjadrujú obsah celého právneho vzťahu medzi

účastníkmi. Tomuto vzťahu sa najviac približujú ustanovenia o tichom spoločenstve. Žalobca sa však chcel podieľať na podnikaní a vyvíjať činnosť za účelom dosiahnutia zisku, pričom predmetom zmluvy o tichom spoločenstve nie je aktívne podieľanie sa tichého spoločníka na podnikaní podnikateľa. Preto aj účastníci modifikovali zmluvu o tichom spoločenstve tak, aby vyjadrovala úmysel zmluvných strán. Aj z výpovedí žalobcu v konaní je zrejmé, že túto zmluvu považoval za čisto formálnu, s plnením na základe dôvery a účastníci si stanovili základné rámcové body ich ďalšej spolupráce. Uvedenú zmluvu by nebolo možné realizovať, ak by jej obsahom boli tri samostatné zmluvy. Podľa zmluvy o predaji podniku mal žalobca nadobudnúť polovicu podniku žalovaného, ktorú však nemohol prevádzkovať, keďže nikdy nemal živnostenské oprávnenie. Zo zmluvy o tichom spoločenstve nie je zrejmé, či sa tento vklad žalobcu mal týkať celého podniku žalovaného alebo len tej časti, ktorá nepodliehala zmluve o predaji podniku a podľa tretej zmluvy mali účastníci založiť novú obchodnú spoločnosť. O úmysle účastníkov zmluvy spoločne podnikat' svedčí aj čl. III predmetnej zmluvy. Navyiac, zmluva o tichom spoločenstve nemá náležitosti, a to záväzok tichého spoločníka poskytnúť vklad do podnikania, ani záväzok podnikateľa na platenie časti zisku a určenie výšky podielu tichého spoločníka na zisku. Na základe výkladu prejavu vôle zúčastnených strán v súlade s ust. § 266 ods. 1 až 3 Obchodného zákonníka bol nepochybný a rovnaký úmysel strán smerujúci k ich spoločnému podnikaniu, a to aj s poukazom na správanie sa strán po uzavretí zmluvy. Úmyslom zmluvných strán nebolo vloženie sumy 1 278 000 Sk do podnikania žalovaného, ale založenie spoločného podniku, čo sa aj stalo dňa 07.12.2001, kedy bola založená spoločnosť M.S., s. r. o. Žalobca si svoje finančné povinnosti vyplývajúce z tejto dohody splnil a žalovanému uhradil celkom 2 835 350,60 Sk a podieľal sa na zakladaní novej spoločnosti. Na základe návrhov žalobcu účastníci odkúpili obchodný podiel v spoločnosti M. GmbH v Nemecku a stali sa spoločníkmi s rovnakými obchodnými podielmi a následne táto spoločnosť založila spoločnosť M.S., s. r. o. na Slovensku. Rovnako žalovaný si splnil svoje povinnosti vyplývajúce z predmetnej zmluvy a žalobca sa stal na základe vloženia podniku žalovaného Ing. P.N. – P. do spoločnosti M.S., s. r. o. polovičným vlastníkom podniku žalovaného a spoločníkom spoločnosti M. GmbH a podieľal sa podielom 50% na hospodárskom výsledku spoločného podnikania účastníkov. Tým bola naplnená zmluva uzavretá medzi účastníkmi a žalobcovi boli žalovaným poskytnuté protiplnenia, tak ako sa zaviazal v predmetnej zmluve, preto žalobu žalobcu zamietol.

Krajský súd v Bratislave, ktorý vec rozhodol, napadnutým rozsudkom na základe odvolania žalobcu usúdil, že v danej veci nejde o zmluvy, ktoré sú na sebe vzájomne závislé, pretože vznik jednej zmluvy nebol podmienkou pre vznik ostatných zmlúv, a preto uvedené zmluvy je potrebné posudzovať každú samostatne podľa ust. § 275 ods. 1 Obch. zákonníka.

Konštatoval, že posúdenie zmluvy o predaji časti podniku žalovaného a vrátenie plnenia je predmetom samostatného konania vedeného na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 25C/95/2004, ktoré nie je ukončené.

Vychádzajúc z obsahu uvedenej listiny dospel k záveru, že prejav žalobcu stať sa tichým spoločníkom v podnikaní žalovaného pod názvom Ing. P.N. – P., musel byť žalovanému známy. Uvedená zmluva je zmluvou o tichom spoločenstve uzavretou písomne podľa ust. § 673 a nasl. Obch. zák. Náležitosťou tejto zmluvy je označenie zmluvných strán (tichý spoločník - podnikateľ), popis druhu a výšky predmetu vkladu, doba, dokedy má byť odovzdaný podnikateľovi (hotovosť vo výške 1 278 000 Sk do 06.07.2001), dohoda o výške podielu tichého spoločníka na výsledku podnikania (50%). Všetky tieto náležitosti zmluva o tichom spoločenstve obsahovala, žalobca si splnil svoju povinnosť a poskytol žalovanému určitý vklad, ktorým sa podieľal na jeho podnikaní.

Ďalšou samostatnou zmluvou podľa záveru odvolacieho súdu bolo uzavretie zmluvy o uzavretí budúcej zmluvy o založení spoločnosti s ručením obmedzeným. Účastníci však neuzavreli spoločenskú zmluvu, ktorou by došlo k založeniu spoločnosti s ručením obmedzeným, ako sa dohodli v osobitných dojednaniach v čl. III zmluvy, ale odkúpili obchodný podiel v spoločnosti M. GmbH so sídlom v Nemecku, kde sa stali spoločníkmi s rovnakými podielmi. Táto spoločnosť sa stala zakladateľom a spoločníkom spoločnosti M.S., s. r. o., ktorá vznikla 15.02.2002 zápisom do obchodného registra. Následne k 01.03.2002 žalovaný ukončil svoje podnikanie na základe dovtedajších živnostenských oprávnení, avšak zo žiadneho dôkazu nevyplýva, že svoj podnik previedol do spoločnosti M.S., s. r. o., či už predajom (zmluvou o predaji podniku) alebo iným právnym úkonom. Následným prevodom obchodného podielu sa žalovaný stal jediným spoločníkom v spoločnosti M.S., s. r. o. v roku 2003.

Na tomto základe odvolací súd uzavrel, že žalobca sa nepochybné stal tichým spoločníkom, ktorý sa podieľal na podnikaní žalovaného ako živnostníka pod názvom Ing. P.N. – P. s podielom 50%. Po ukončení podnikania na základe živnostenských oprávnení zanikla aj žalobcova účasť ako tichého spoločníka na podnikaní (§ 679 ods. 1 písm. d/ Obch. zák.) a bolo povinnosťou žalovaného podľa ust. § 680 Obch. zák. do 30 dní po zániku zmluvy vrátiť tichému spoločníkovi vklad zvýšený alebo znížený o jeho

podiel na výsledku podnikania. Účastníci sa v zmluve o tichom spoločenstve dohodli o účasti žalobcu na zisku v podnikaní, nedohodli si podiel tichého spoločníka - žalobcu na strate, avšak podiel žalobcu na strate nevyhlúčili, teda podľa názoru odvolacieho súdu platí fikcia, že podiel na strate je rovnaký, ako podiel na zisku. Žalovaný ku dňu skončenia podnikania nebol v strate, žalobca si nárok na podiel na zisku neuplatnil, žiadal len vrátenie jeho vkladu tichého spoločníka ku dňu ukončenia podnikania žalovaného. Nárok žalobcu vo výške 1 278 000 Sk (42 421,83 eur) je preto dôvodný a odvolací súd žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel a rozsudok súdu prvého stupňa z uvedených dôvodov podľa ust. § 220 O. s. p. zmenil.

O úroku z omeškania súd rozhodol podľa ust. § 369 ods. 1, § 502 ods. 1 Obch. zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a zaviazal žalovaného na zaplatenie 10,17% ročného úroku od 01.04.2002, kedy mal podľa zákona žalovaný vrátiť žalobcovi jeho vklad.

O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu v celom rozsahu podal žalovaný dovolanie. Jeho dôvodnosť oprel o ust. § 241 ods. 1 písm. a/, b/ a c/ O. s. p. Navrhol alternatívne, aby ho dovolací súd buď zmenil tak, že potvrdí rozsudok súdu I. stupňa alebo, aby ho zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 1 písm. a/, b/ O. s. p. vidí v tom, že odvolací súd podľa jeho mienky svoje rozhodnutie neodôvodnil v súlade s ust. § 157 ods. 2 O. s. p.; nezaoberal sa dôkazmi, ktoré v konaní predložil a tento svoj postup nevysvetlil. Tvrdí, že mu týmto svojím postupom odvolací súd odňal možnosť konať pred súdom a porušil tiež zásadu „rovnosti zbraní“ účastníkov konania.

Namieta, že odvolací súd nesprávne právne vec posúdil, keď spornú zmluvu neinterpretoval logickým a systematickým postupom. Uvádza, že žalobca nepreukázal, či sporný vklad tichého spoločníka sa mal týkať celého podniku žalovaného alebo tej polovice, ktorá nepodliehala zmluve o predaji časti podniku. Upozorňuje na nemožnosť samostatnej realizácie čiastkových zmlúv v rámci Zmluvy a na to, že odvolací súd nezohľadnil vôľu a konanie účastníkov zmluvy pred a po jej uzavretí. V tejto súvislosti upozorňuje na ust. 266 ods. 3 Obch. zák. a na okolnosť, že žalobca si uplatnil nárok na podiel na zisku zo svojho údajného podielu tichého spoločníka. Nesúhlasí s názorom odvolacieho súdu, ktorý ako vychádzajúci z výkladu cit. zmluvy konštatuje, že vôľa strán smerovala k platnému uzavretiu zmluvy o tichom spoločenstve medzi žalobcom a žalovaným. Tvrdí,

že jej účelom bolo založenie spoločného podnikania. Podľa jeho mienky mal súd uprednostniť výklad Zmluvy ako celku podľa § 51 Obč. zák. pred výkladom jednotlivých čiastkových zmlúv o predaji podniku, tichom spoločenstve a budúcej spoločenskej zmluve podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu žalovaného navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalovaného podľa § 243 ods. 1 O. s. p. zamietol a priznal mu náhradu trov dovolacieho konania, ktoré vyčíslil sumou 610,97 eur.

Poukazuje na faktickú nemožnosť vložiť živnosť žalovaného do spoločnosti M.S., s. r. o.

Pokiaľ ide o dovolateľovu námietku, že odvolací súd neodôvodnil svoj rozsudok v súlade s ust. § 157 ods. 2 O. s. p., cituje z judikatúry Ústavného súdu SR, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňuje skutkový aj právny základ rozhodnutia.

Za neoprávnenú považuje aj dovoláciu námietku porušenia zásady rovnosti účastníka v konaní. Poukazuje na zápisnicu z odvolacieho pojednávania, ktorá osvedčuje, že žalovaný sa stotožnil s dôvodmi prvostupňového rozhodnutia a keď odvolací súd v zmysle § 100 O. s. p. prezentoval svoj právny názor na danú vec, pričom obe sporové strany sa mohli nielen vyjadriť k tomuto právnomu názoru súdu, ale aj navrhnúť vykonanie ďalšieho dokazovania, prípadne zopakovanie tých, ktoré žalovaný považoval za dôležité, žalovaný však zhodne so žalobcom uviedol, že nemá čo dodať.

Pokiaľ ide o námietku nesprávnej aplikácie ust. § 266 ods. 1, 2, 3 Obch. zák., tvrdí, že odvolací súd oprel svoj záver o existenciu 3 samostatných záväzkov a logický, gramatický i systematický výklad Zmluvy z 19.05.2001.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, po zistení, že dovolanie je prípustné podľa § 238 ods. 1 O. s. p., pretože odvolací súd zmenil rozsudok súdu I. stupňa, prejednal vec bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 243a ods. 1 O. s. p. a dospel k záveru, že je dôvodné.

Pokiaľ dovolateľ odôvodňuje svoje dovolanie dôvodmi v zmysle § 241 ods. 2 písm. a/ a b/ O. s. p., dovolací súd dovolateľom vytýkané vady nezistil.

Dovolací súd sa stotožnil s mienkou žalobcu vo vyjadrení k dovolaniu žalovaného, kde tento opodstatnene oponuje tvrdeniam dovolateľa poukázaním na okolnosť, že na odvolacom pojednávaní dovolateľ mal možnosť nielen vyjadriť sa k právnomu názoru odvolacieho súdu na vec, ale mal možnosť navrhnúť zopakovania dôkazov vykonaných

súdom I. stupňa, ak ich považoval za kľúčové. Zo zápisnice z tohto pojednávania odvolacieho súdu dovolací súd zistil, že odvolací súd oboznámil právnych zástupcov účastníkov so svojim názorom, že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu zmluvy o tichom spoločenstve podľa § 673 a nasl. Obch. zák., a preto sa mu návrh žalobcu javí ako dôvodný. Následne odvolací súd požiadal právnych zástupcov účastníkov, aby sa k tomuto jeho názoru vyjadrili. Právny zástupca žalovaného na to uviedol, že s týmto názorom nesúhlasí. Na ďalší dotaz súdu, či právni zástupcovia chcú vo veci niečo dodať, udávajú, že nie. Citovaný zápis z pojednávania odvolacieho súdu dňa 03.06.2010 dovolateľ nespochybnil.

Dovolací súd však považuje za opodstatnenú dovolateľovu námietku, že odvolací súd nesprávne vec právne posúdil. Konkrétne neposúdil správne zmluvu účastníkov zo dňa 19.05.2001, ktorú rovnako odvolací, ako súd I. stupňa uznali za podstatnú pre rozhodnutie veci.

Súd I. stupňa považoval túto zmluvu za nepomenovanú zmluvu podľa § 51 Obč. zák., pretože v čase jej uzatvárania neboli obaja účastníci podnikateľmi, preto nie je možné na túto zmluvu použiť ust. § 269 ods. 1 Obchodného zákonníka.

Naproti tomu podľa názoru odvolacieho súdu zmluva zo dňa 19.05.2001 obsahuje 3 samostatné zmluvy a keďže predmetom žaloby je nárok žalobcu na vrátenie vkladu tichého spoločníka, vzal do úvahy časť zmluvy, ktorá podľa názoru súdu upravuje vzťah podnikateľa a tichého spoločníka. Konštatoval, že náležitosťou zmluvy o tichom spoločenstve podľa § 673 a nasl. Obch. zák. je označenie zmluvných strán (tichý spoločník - podnikateľ), popis druhu a výšky predmetu vkladu, doba, dokedy má byť odovzdaný podnikateľovi (hotovosť vo výške 1 278 000 Sk do 06.07.2001), dohoda o výške podielu tichého spoločníka na výsledku podnikania (50%). Všetky tieto náležitosti zmluva o tichom spoločenstve obsahovala, žalobca si splnil svoju povinnosť a poskytol žalovanému určitý vklad, ktorým sa podieľal na jeho podnikaní.

Odvolací súd uzavrel, že žalobca sa nepochybne stal tichým spoločníkom, ktorý sa podieľal na podnikaní žalovaného ako živnostníka pod názvom Ing. P.N. – P. s podielom 50%. Po ukončení podnikania na základe živnostenských oprávnení zanikla aj žalobcova účasť ako tichého spoločníka na podnikaní (§ 679 ods. 1 písm. d) Obch. zák.) a bolo povinnosťou žalovaného podľa ust. § 680 Obch. zák. do 30 dní po zániku zmluvy vrátiť tichému spoločníkovi vklad zvýšený alebo znížený o jeho podiel na výsledku podnikania. Účastníci sa v zmluve o tichom spoločenstve dohodli o účasti žalobcu na zisku v podnikaní, nedohodli si podiel tichého spoločníka na strate, avšak podiel žalobcu na strate nevylúčili, teda podľa názoru odvolacieho súdu platí fikcia, že podiel

na strate je rovnaký, ako podiel na zisku. Žalovaný ku dňu skončenia podnikania nebol v strate, žalobca si nárok na podiel na zisku neuplatnil. Žiadal len vrátenie jeho vkladu tichého spoločníka ku dňu ukončenia podnikania žalovaného.

Záver odvolacieho súdu, že zmluva medzi účastníkmi zo dňa 19.05.2001 obsahuje 3 samostatné zmluvy, nie je správny, nie je opodstatnený.

Podľa názoru dovolacieho súdu zmluva zo dňa 19.05.2001 je jednou zmluvou, teda nepredstavuje 3 samostatné zmluvy. O skutočnosti, že ide o jednu zmluvu, svedčí označenie „Zmluva“ v jednotnom čísle, aj „osobitné dojednania“ v závere zmluvy, ktoré začínajú slovami „za dobu od uzatvorenia zmluvy po uzatvorenie spoločenskej zmluvy o spol. s.r.o. sa postavenie zmluvných strán spravuje § 673 a nasl. Obch. zák. (tichý spoločník - podnikateľ)“. Za túto dobu sa dojednáva odmena podnikateľa 10 000 Sk/mesiac zo spoločného zisku. Podnikateľ sa zaväzuje bezodkladne po uzatvorení tejto zmluvy ohlásiť príslušnému správnomu orgánu rozšírenie doterajšieho predmetu činnosti o nepravideľnú neverejnú prepravu osôb a služby s tým súvisiace.

Ide o tzv. zmiešanú zmluvu podľa § 491 ods. 1 a 3 Obč. zák., teda zmluvu obsahujúcu prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 491 ods. 1 Obč. zák., záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv, obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, na záväzky vznikajúce zo zmlúv v zákone neupravených treba použiť ustanovenia zákona, ktoré upravujú záväzky im najbližšie, pokiaľ samotná zmluva neurčuje inak.

Podľa ods. 3, na záväzky zo zmiešanej zmluvy treba primerane použiť ustanovenia zákona upravujúce záväzky, ktoré sa zmluvou zakladajú, pokiaľ samotná zmluva neurčuje inak.

Na ust. § 491, ako na predpis súvisiaci s § 51 Obč. zák., upozorňuje aj komentár k Občianskemu zákonníku (Svoboda a kol., 2005) str. 123 a na str. 455 vo vysvetlivkách k § 491 udáva, že použitie analógie vymedzenej zákonom v ustanoveniach ods. 2 a 3 je možné iba vtedy, pokiaľ zmluva nemá v tomto smere inú úpravu. Záväzok, ktorý vznikol na základe zmluvy v zákone nepomenovanej alebo na základe zmiešanej zmluvy treba posúdiť predovšetkým podľa obsahu zmluvy, ktorá je právnym dôvodom vzniku záväzku. Iba v prípade neexistencie dohody účastníkov o určitej otázke sa na vzniknutý záväzok použijú tie zákonné ustanovenia, ktoré upravujú záväzky obsahom im najbližšie. Analógia zákonná je teda prípustná iba v tom rozsahu, v akom zmluva neobsahuje vlastnú úpravu.

Podľa názoru dovolacieho súdu, odvolací súd na rozdiel od súdu 1. stupňa nerešpektoval pri právnom posúdení zmluvy ani ust. § 266 ods. 3 Obch. zák., ktoré mu ukladá pri výklade vôle podľa odsekov 1 a 2 vziať náležitý zreteľ na všetky okolnosti súvisiace s prejavom vôle, včítane rokovania o uzavretí zmluvy a praxe, ktorú strany medzi sebou zaviedli, ako aj následného správania strán, pokiaľ to pripúšťa povaha veci.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu 1. stupňa vyplýva, že súd 1. stupňa, aj keď necituje ustanovenie § 491 Obč. zák., z jeho ustanovení aj vychádzal a pritom náležite rešpektoval aj ust. § 266 ods. 3 Obch. zák. Obširne a presvedčivo vysvetľuje svoj záver, že dohodu účastníkov treba chápať ako jeden inominantný záväzok, upravujúci budúce spoločné podnikanie účastníkov konania. Súd 1. stupňa dôvodne usúdil a dovolací súd sa s týmto jeho úsudkom stotožnil, že úmyslom zmluvných strán bolo založenie spoločného podniku, pričom úhrada sumy 2 578 000 Sk žalobcom žalovanému bola odplatou pre žalovaného za vloženie celého jeho podniku (živnosti) v uvedenej hodnote do spoločného podnikania. Za zaplatenie tejto sumy mal žalobca nadobudnúť do vlastníctva polovicu podniku žalovaného a mal sa podieľať na výsledku spoločného podnikania 50%. Tieto plnenia mal žalobca dostávať z prevádzkovania spoločnej spoločnosti s ručením obmedzeným, ktorá sa mala podľa zmluvy založiť do 15.01.2002.

Zo spisu je zrejmé a konštatuje to aj súd 1. stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia, že spoločnosť M.S., s. r. o. bola zapísaná do obchodného registra dňa 15.02.2002.

Následne žalovaný ku dňu 01.03.2002 ukončil živnostenské podnikanie a pristúpil k vkladaniu svojej živnosti do spoločnosti M., s. r. o., t. j. zamestnancov, motorového vozidla a doterajších odberateľov.

Opodstatnene preto súd 1. stupňa na tomto základe uzavrel, že týmto správaním sa a konaním účastníkov konania došlo k naplneniu zmluvy v celom rozsahu.

Na tomto základe dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 2 druhá veta O. s. p. zmenil tak, že žalobu zamietol.

Úspešnému žalovanému vzniklo podľa § 243b ods. 5 v spojení s ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. právo na náhradu trov prvostupňového, odvolacieho i dovolacieho konania. Trovy 1.stupňového konania predstavujú sumu 7 573,92 eur, ako ich súd 1. stupňa vypočítal v odôvodnení svojho rozsudku, trovy odvolacieho konania tvorí suma 1 026,58 eur, t. j. trovy právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby (písomné vyjadrenie k odvolaniu a účasť na odvolacom pojednávaní) po 506,21 eur, 1x paušál 6,95 eur, 1x paušál 7,21 eur, spolu 14 026,58 eur. V dovolacom konaní vznikli žalovanému trovy zaplatením súdneho poplatku za dovolanie v sume 5 090,50 eur a právnym zastúpením za 1 úkon právnej služby

v sume 509,21 eur + paušál 7,21 eur, teda trovy dovolacieho konania tvoria sumu 5 606,92 eur. Dovolací súd náhradu týchto trov žalobcom žalovanému priznal.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 3. mája 2011

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová